

sigt til, at der kan ydes trængende Kommuner et saadant Tilskud. Det skulde ikke gerne være et uanseligt Beløb; den ærede Ordfører (Ivar Berendsen) brugte det Udtryk, at det skulde være et klækkeligt Beløb, og det kan jeg ganske slutte mig til. Det Beløb, der er Tale om i den gældende Lov, en halv Million Kroner, regner jeg for saa lille, at det ikke vil være af nogen som helst nævneværdig Værdi; Beløbet maa være langt betydeligere. Jeg havde ventet, at den højtærede Indenrigsminister havde været til Stede i Dag — det er jo ham, der skal fremkomme med Forslag derom —, men det er jo muligt, at den højtærede Finansminister vil udtale sig om Spørgsmaalet og noget mere bestemt, end det siges her i Betænkningen, vil give Tilsagn om, at der ydes trængende Kommuner Tilskud.

Jeg vil gerne i Tilknytning til de Bemærkninger, jeg har gjort til § 7, henlede Opmærksomheden paa en Udtalelse i Betænkningen angaaende Skat af Friaktier. Det er Købstædernes Ligningskommissioner, der i en Skrivelse til Udvalget har henledt Opmærksomheden paa det Spørgsmaal, og det, man ønsker, er, at disse Friaktier i det Aar, de udstedes, skulde være Genstand for almindelig Indkomstbeskatning. Det er en Opfattelse, som vi fra vor Side ganske kan tiltræde, thi er der noget, som man kan sige i de fleste Tilfælde kommer som en Foræring, er det netop disse Friaktier, og de kan i mange Tilfælde være overordentlig værdifulde. Jeg synes derfor, det var rimeligt, at i det Aar en saadan Friaktie blev udstedt, blev den gjort til Genstand for almindelig Indkomstbeskatning. Jeg kan i det hele taget ikke rigtig forstaa, at man fra det konservative Partis Side og fra Venstres Side i saa høj Grad har villet holde Haanden over de store Indkomster. Jeg synes, at er der noget, som man med Rette kan kræve i en Tid som vor, saa er det en kraftig Beskatning af de Folk, der samler sig Formuer i en Tid, hvor det kniber for Folkets store Flertal at faa det fornødne. Det er nærmest utilbørligt, at der skal opføres Formuer paa Enkeltmænds Hænder under en Situation som denne, thi disse Formuer tilvejebringer de netop ved at gøre Forholdene saa svære og vanskelige som muligt for alle os andre gennem Varefordyrelse, som de har haft Lejlighed til at etablere gennem Spekulation. Naar en saadan Formueophobning finder Sted under en saa ekstraordinær Situation, er det aldeles berettiget, at man fra Statens Side tager et dybt Greb i den og derved hjælper

Statskassen til Afholdelse af Udgifter for at holde Nød og Elendighed borte fra Tusinder af Hjem i dette Land. Derfor havde jeg meget gerne set, at denne § 7 var blevet vedtaget. Som sagt, naar vi kommer til Skattelovens almindelige Revision, vil jeg haabe, at man om ikke just i den her foreslaaede Form, saa dog ud fra det deri nedlagte Princip søger at ramme de Indkomster, der her var taget Sigte paa, og jeg vil udtale Haabet om, at Kommunerne, som nu mister Adgangen til at udnytte denne Bestemmelse, maa faa Tilsagn om, at der dog er Udsigt til nogen Erstatning — ja, der kan jo i og for sig ikke tales om Erstatning, men de staaar her overfor et bristet Haab, hvad de vil faa haardt at føle; thi er Staten vanskelig stedt under denne Situation, saa er talrige Kommuner endnu vanskeligere stedte, og det gælder netop de daarligst stillede Kommuner — jeg tænker her paa de Kommuner, som har maattet anvende store Beløb til Dyrtidsforanstaltninger og ekstraordinære Foranstaltninger. Det er meget ofte dem, der har de færreste store Skatteydere, og Skatterne bliver derfor særlig tyngende i disse Kommuner for hvem et Statstilskud derfor vilde være højest paakraevet.

Jeg vil dernæst fremsætte en Bemærkning til det konservative Partis Ordfører angaaende hans Krav om Skat paa Andelselskaber og Forbrugsforeninger. Der er ikke under Udvalgsbehandlingen taget Stilling til dette Spørgsmaal, men det er fra alle Sider udtalt, i hvert Fald er det fra vor Side udtalt, at vi meget vel kunde tænke os at indføre en saadan Skat, men at Spørgsmaalet først maatte afklares, og at man ikke kunde ordne hele denne Sag her. Jeg erindrer, at da Spørgsmaalet var til Behandling i den kommunale Skattekommission, blev der ligeledes fra alle Sider, ogsaa med Tilslutning fra Socialdemokratiet, tilkendegivet, at man meget vel kunde tænke sig at gennemføre en Skat paa Andelselskaber for den Del af Virksomheden, som faldt udenfor Medlemmernes Kreds; jeg tænker herved f. Eks. paa Andelsslagterierne, som etablerer Udsalg i forskellige Byer. Den Indtægt, de har af den Virksomhed, burde selvfølgelig underkastes en lignende Beskatning som den, Byens øvrige næringsdrivende er Genstand for. Men jeg tror, at det konservative Partis Ordfører tager ganske fejl, naar han tror, at man ved Beskatning af Andelsselskaber i Almindelighed vil opnaa et stort Beløb. Hvis man gaar over til en Beskatning af Forbrugsforeningerne f. Eks., nærer jeg ikke Tvivl om, at det vil føre til